

<i>И.м.п.</i>	kova = savo	koja = savi	kole, kola
<i>В.п.</i>	koles	koja	kolen
<i>Д.п.</i>	koleske	kojake	kolenge
<i>Омд.п.</i>	kolestar	kojatar	kolendar
<i>М.п.</i>	koleste	kojate	kolende
<i>Тв.п.</i>	kolesa	kojasa	kolensa
<i>Р.п.</i>	kolesko(ro), kolake(ri)	kojako(ro), kojake(ri)	kolengo(ro), kolenge(ri)

За изразяване на количество (*колко*) в различните диалекти се употребяват следните въпросителни местоимения:

Kiti или **kici**;

Kozom или **kazom**;

Kibor или **kobor, kabor, sabor**.

При хорахане диалектите от Североизточна България се използва въпросителното местоимение **каџ** от турски език (*kaç* – колко)

7. Относителни местоимения

В ромския език не е наследено относително местоимение от индийските езици. Като относителни местоимения се използват въпросителните **ко** (кой); **kova** и **savo**.

Много често вместо относителни местоимения се употребява наречието за място **кај** (къде) и въпросителното местоимение **so** (какво). Подобни случаи има както в българския език, така и в другите балкански езици.

8. Неопределителни местоимения

В различните ромски диалекти, формите на неопределителните местоимения са различни, например:

deko (скланя се като **ко**, т.е. **dekas** – е основата на косвения падеж);